בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ט"ו באייר תשס"ז (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ספירת העומר: היום 30 יום, שהם ארבעה שבועות ושני ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

שני סיפורים – שתי זוויות ראייה על עם ישראל במדינתו היום, בשעה שהיא חוגגת 59 שנות עצמאות...

המאמר הראשון הופץ בעקבות אירוע "לא נעים" שאירע ביום העצמאות עצמו, לפני כשבוע ימים, וייתכן שכבר קבלתם אותו בדואר בימים שלאחר החג:

= ביום העצמאות האחרון יצאנו אני ומשפחתי [אומר כותב המאמר] עם עוד 4 משפחות לטיול במגידו. תחילת היום ביקרנו בתל מגידו ובהמשך, לפי התכנית, נכנסו לנחל הקיני שנמצא דרומית לקיבוץ מגידו. עם הכניסה שלנו אל תוך הפארק מצאנו את עצמנו עם קבוצה של אלפי ערבים ישראלים מהכפרים בסביבה שבדיעבד הבנו שהם שם לציון ארועי הנכבה - יום האבל (!) להקמת מדינת ישראל. שבילי הפארק היו מלאים במכוניות, רוכבי סוסים, אופנועים וטרקטורונים ... כמעט כל אחד מהם ענד צעיף שבקצוותיו התנוססו דגלי אש"ף, ואחרים אף נשאו דגלי אש"ף גדולים בידיהם ועל מכוניתם. בשלב מסוים עברנו ליד פניה שבה עמד שומר שמנע כניסה במכונית. מכיוון זה נשמעו קריאות מתלהמות ברמקול ולהערכתי זה היה מקום הכינוס שלהם. אני חייב לציין שבמקום, לא נכח אפילו לא נציג אחד של כוחות הביטחון על מנת לאכוף את הסדר ולהבטיח את בטחונם של היהודים שחוגגים במקום. המראות שנתקלנו בהם הזכירו לי מראות של ימי מילואים בתעסוקות מבצעיות בכפרים עויינים. החלטנו למצוא מקום פנימי יותר על מנת להתרחק מההמון שכיהודי נראה בהחלט מאוד מאיים. בדרך חזרה החוצה נתקלנו באותן תופעות ואפילו חמורות יותר. בחניון של צומת מגידו, על כביש מגידו – חדרה, התגודדו קבוצות ערבים עם דגלי אש"ף, השתוללו עם טקרטורונים, אופנועים ורכבים בתחנת הדלק. התקשרתי למשטרת ישראל, והבהרתי להם את התמונה. כמובן, קיבלתי את התשובה שישלחו ניידת לטפל בזה, עזבתי את המקום כ-15 דקות מאוחר יותר, ולא הספקתי לוודא האם אכן הגיעה. מאוחר יותר בערב, הבנתי שבהמשך קבוצת בריונים התגרתה ותקפה קבוצת יהודים שהגיעה מחיפה לחגוג את יום העצמאות בפארק ללא שום סיבה. ביום העצמאות האחרון, כשעמדתי בחוסר אונים מול בריונים שעושים ככל העולה על רוחם, דורכים ברגל גסה על החוק ומערערים בריש גלי על סמכותינו במדינה זו, תומכים בהתלהבות באויבינו שלא מסתירים את רצונם להשמידינו

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים "א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{58}	(י-ם): 18^{46}	(ת"א): 19^{01}	(חיפה): 18^{54}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{57}	(י-ם): 20^{01}	(ת"א): 20^{04}	(חיפה): 20^{05}

פרשת השבוע: "אמור" [ויקרא כ"א 1 – כ"ד 23] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ט"ו באייר תשס"ז (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

- הבנתי עד כמה אנחנו קרובים לפשיטת רגל ערכית מעקרונות לאומיים, עובדה שיכולה להמיט אסון על עם ישראל.
הכתובת על הקיר. =

לעומת אירוע זה, אירוע אחר - יחסי הציבור המעולים של חברת התעופה הלאומית שלנו, חב' **אל על**:

לקראת יציאתנו האחרונה לקנדה לשם הקמת מצבה לאמי ע"ה, הוזמנתי לעשות את המופע **"הקסם של הכימיה"** שלי בפני קהל באחד מבתי הכנסיות בטורונטו. לשם כך, פניתי למח' יחסי הציבור ב'אל על', איתם התכוונתי לטוס, כדי לברר מה ברשימת החומרים שרציתי לקחת איתי – אם בכלל – יתירו לי לשאת איתי בטיסה. כמובן, לא התכוונתי לקחת דברים איתי ממש בתא הנוסעים, אלא להכין ארגז עם דברים, לסגור ולחגור אותו היטב, ושיכניסו אותו לתא המטען עם יתר המזוודות וכד'.
עם זאת, לא ציפיתי שיקבלו את בקשתי ברוח טובה, לאור המגבלות הרבות שמטילים היום – כל החברות – על התכולה שמותר לקחת איתך בטיסה. כידוע, המגבלות חלות על נוזלים (כולל מים – דבר שהיו יכולים לפתור ע"י שיחייבו אותנו לשתות מהבקבוק מבלי לשתות את הכל), ג'לים וכו' וכן על כל מיני חפצים שבאמצעותם היה אפשר לפגוע במישהו. מה גם, באתר של 'אל על', הם מבטיחים להשיב על כל פניה תוך "21 יום", דבר שבאמת הלחיץ אותי כיוון שפנייתי הראשונה להם היתה כשבוע ימים לפני הטיסה.
אף-על-פי כן, הם ענו מיידית וביקשו ממני רשימה מפורטת כנ"ל:

על מנת לאשר את הבקשה שבנדון מבקש לקבל את המידע הבא:

- רשימת המלאה של החומרים שמעוננים להטיס עם ציון הריכוז של התמיסות
- כמות של כל חומר
- סוג וגודל האריזה עבור כל חומר

יש להעביר את הנתונים במיידי.

כמובן, הזדרזתי להיענות לבקשתם, ואחרי שאכן עשיתי כך, תשובתם היתה חיובית בתנאי שאוריד מהרשימה 3 חומרים, שאמנם הייתי זקוק להם אך בכל זאת, הסתדרתי. ביום שלפני היציאה, קבלתי שיחת טלפון מנציגת יחסי הציבור, שהציעה לי להביא איתי לשדה התעופה את כל התכתובת שיש לי בנדון, כדי להוכיח שקבלתי רשות לעשות זאת מ'אל על'. בהמשך השיחה, היא אמרה לי כי **זאת הפעם הראשונה ש'אל על' קיבלה בקשה כזאת**, ועל עף שלא ידעו בתחילה איך "לאכול אותה", בכ"ז שקלו את העניין בכובד ראש, עברו על כל פריט וכל חומר לפני שנתנו את האישור. הופתעתי לשמוע את

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{58}	(י-ם): 18^{46}	(ת"א): 19^{01}	(חיפה): 18^{54}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{57}	(י-ם): 20^{01}	(ת"א): 20^{04}	(חיפה): 20^{05}

פרשת השבוע: **"אמור"** [ויקרא כ"א 1 – כ"ד 23] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ט"ו באייר תשס"ז (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

זה, אך כמובן גם שמחתי להיות 'שפן הנסיון' שלהם, ואכן הכל עבר בסדר, ואף המופע היה מוצלח מאד.

אז מה?, תשאלו...

ובכן, נוכל אולי ללמוד משני האירועים הללו כי יש כאן יחס שונה כלפי סוגי אזרחים שונים, יהודים לעומת ערבים. אני רואה את זה, וגם את המצב הכללי בארץ, באור אחר. כאשר באים להרוס ולחבל, אף אחד אינו רוצה לעזור, וכאשר באים לבנות – כולם רוצים להשתתף במצוה. ל'אל על' לא היה שום עניין בבקשה שלי, במיוחד לאור חוסר הזמן ש'נתתי' להם, אלא שראו בכך הזדמנות ללכת לקראת לקוח שלא מכירים אותו, אך שמבקש לעשות טוב לאחרים. ולכן, גם 'אל על' רצתה ליטול חלק מהמעשה. וכאשר אנחנו מסתכלים אל מסכת היחסים בינינו לבין ערביי ישראל למשך אף יותר מ-100 שנה, רואים שהיחסים תמיד היו טובים כאשר הם קבלו את מרותנו, ועוינים כאשר פעלו נגדנו.

אך, אין במה שאמרנו עד כה חידוש גדול.
אלא...
כאשר השאלה היא ביהודים בלבד ולא יהודים לעומת ערבים, מה נוכל להגיד? האם נוכל להשתמש באותו קנה-המידה? נדמה לנו כי עם ישראל מחפש משהו אמיתי, ואף יודע להעריך אם מעשה זה או אחר "טוב לעם ישראל" אם לאו. התוכן הפנימי שלנו מתחיל לדרוש דברים של אמת, דברים בעלי קיום. בהעדר מנהיגות אמיתית בשעה קריטית זו, החובה לפלס את הדרך חלה על כל אחד ואחד מאיתנו: "...במקום שאין אנשים, השתדל להיות איש." [פרקי אבות ב' ו']

פרשתנו, פר' "**אמור**" פותחת עם האזהרות שחלות על הקבוצה שבעם המחוייבת להקדיש את עצמה ואת מעשיה לכבוד שמיים – הכהנים, ובתוכם – הכהן הגדול. על רקע הטוהר הנדרש מהם – טוהר הגוף, טוהר היחסים, טוהר המידות – הפרח הטהור שלנו: פרח לבן!

שבת שלום, ול"ג בעומר שמח! [בע"ה, נחזור ביום שני.]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים "א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 18^{58}	(י-ם): 18^{46}	(ת"א): 19^{01}	(חיפה): 18^{54}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{57}	(י-ם): 20^{01}	(ת"א): 20^{04}	(חיפה): 20^{05}

פרשת השבוע: **"אמור"** [ויקרא כ"א 1 – כ"ד 23] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.